

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1709. usque ad annum 1714

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 90119266

§. 58. Sperellus Sperelli Cardinalis hoc anno mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67615](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67615)

Sæc. XVIII. inter erat præcipuus Agriæ Episcopus
A. C. 1710. qui læsæ Majestatis reus in Hungaria
 Regno seditiosas turbas concitavit: quo
 circa summus Pontifex Christiano Au-
 gusto Cardinali de Saxonia, & Hun-
 gariæ Primi die octava Novembris in
 mandatis dedit, ut in hunc Episco-
 pum aliosque Ecclesiasticos ejusdem
 criminis reos judicii acta instrueret,
 eaque suo sigillo munita Romam trans-
 mitteret, simulque Episcopum Vana-
 dinensem, qui propria auctoritate pos-
 sessionem Ecclesiæ Agriensis occupa-
 verat, ad hanc Ecclesiam mox dimi-
 tendam, ferio admoneret.

§. LVIII.

Sperellus Sperelli Cardinalis mortuus.

*Vit. Card.
 t. I. p. 134.*

Præter Turnonium Cardinalem, cu-
 jus obitum uberrimis lacrimis de-
 plorabat Pontifex, hoc item anno Sa-
 crum Purpuratorum Collegium lugebat
 jacturam Sperelli Cardinalis patria
 Asissensis. Hic sub Patrui sui Fran-
 cisci Sperelli San - Severini Episcopi in
 pietatis ac literarum studio enutritus,
 in Perusino Collegio jurisprudentiae lau-
 ream emeruit: inde ad alium Patruum
 suum Interamnensem Episcopum pro-
 fectus, magnos in virtutibus, scientiisque

pro-

progressus habuit: tandem Romam ^{Sæc. XVIII.} delatus, atque a Cardinale Lucca in A. C. 1710. Auditorem assumptus, Caussidicum egit, auctaque eruditionis suæ fama ab Innocentio XI. Interamnensem Ecclesiam Episcopus regendam obtinuit: paulopost tamen, cum tanti Præfulis præsentia oppido necessaria videretur, ab Innocentio XII. Romam revocatus, Vice-Gerens, atque S. Officii Assessor nominabatur, absdubio Romana etiam Purpura decorandus, nisi ejus æmuli illum per summam columniam falso insimulassent, quod homicidii in Udalricum Flomoniensem Comitem perpetrati complex fuisset. Detecta autem ejus innocentia die vigesima quarta Decembribus anno evoluti sæculi nonagesimo nono Purpuratorum Collegio, pluribusque S. Congregationibus, & præcipuis Sedis Apostolicæ negotiis admovebatur: Ejus laudem haud parum auxit ipsius humilitas, qua Lucensem Episcopatum sibi a Clemente XI. oblatum constanter recusabat, in publicis muneribus nunquam commodum honoremque suum, sed duntaxat Ecclesiæ utilitatem promovere intentus. Tandem Ecclesia Romana hujus Viri jacturam fecit, dum primum ejus merita sibi sat perspecta habere cœperat; Mensa enim Martio in malignam incidens

Hist. Eccles. Tom. LXVIII. R fe-

Sæc. XVIII. febrin, die vigesima secunda ejusdem
A. C. 1710. Mensis non sine maximo omnium luctu
anno ætatis suæ septuagesimo primo
vivis eruptus est.

§. LIX.

Marcelli Durazzo Cardinalis obitus.

Sequentis Mensis die vigesima septima
Faventiae decepsit Marcellus Durazzo
patria Genuensis, qui Perusii in
utriusque Jurisprudentiæ studio ex-
mios Doctorum honores promeritus Ro-
mam venit, ubi ab Alexandro VII.
Proto - Notarius Apostolicus, Bononiensis Pro - Legatus, plurimumque Ur-
bium Gubernator, Lauretanæ Domus
Visitator, ac demum Avenionensis Le-
gatus renuntiabatur, in qua legatione
tanta usus est prudentia, ut ferventibus
licet Papam inter & Galliæ Regem di-
fidiis amplissimam tamen utriusque
partis existimationem sibi compararet
quocirca a Clemente X. Chalcedonensis
Archiepiscopus in Lusitaniam Nuntius
Apostolicus decernebatur, ubi suæ in-
tegritatis, magnanimitatisque tot lo-
culenta edidit specimina, ut a Regi
ad pinquissimam Eborensem Ecclesiasticam
Archiepiscopalem unacum annua duo
rum millium aureorum pensione nomi-
naretur, utrumque tamen ipse gene-

rola